

عنوان مقاله:

درآمدی بر بهسازی و نوسازی محورهای تاریخی با رویکرد تاریخی - گردشگری (نمونه موردی: محله ششگلان تبریز)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زهرا علی نام - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

احد نژاد ابراهیمی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

بافت های قدیم شهری، آثاری هستند که نوع فرهنگ، معماری و ایدئولوژی حاکم بر سازمان فضایی شهری در دوران های مختلف را به نمایش می گذارند. امروزه توسعه های جدید و اندیشیده نشده باعث افول و زوال مراکز قدیم شهری شده است و محلات سنتی و تاریخی در کلانشهرها کارکرد خود را از دست داده اند. برای جلوگیری از کاهش اهمیت بافت های قدیم شهری، اجرای برنامه های ساماندهی و بهسازی شهری امری ضروری است. اصلی ترین هدف و راهبرد اساسی اقدامات مداخله ای برای بهسازی و نوسازی بافت تاریخی و طراحی آنها بازگرداندن این مجموعه به چرخه زندگی است. زنده ماندن بافت در گرو فعالیت و مشارکت آن در زندگی جاری در شهر است و تنها از این رو می توان امور نوسازی و احیا بافت های تاریخی شهر و طراحی در محورهای تاریخی را با رویکرد توریسم محوری اجرا و موفقیت این امر را تضمین کرد. این رویکرد می تواند در جذب و فعال سازی گردشگری محله تاریخی چون ششگلان بسیار مؤثر واقع گردد. محله ششگلان یکی از محله های تاریخی و اعیان نشین تبریز است که با جای دادن خانه های تاریخی در دل خود و مجاورت با مجموعه مقبره الشعرا به عنوان یکی از محورهای مهم تاریخی - گردشگری کلانشهر تبریز مطرح شده است. هدف از ارائه این مقاله بررسی توان های گردشگری محلات تاریخی و ارائه راهکارهایی در جهت بهسازی و نوسازی بافت های تاریخی - فرهنگی از طریق توسعه گردشگری می باشد. در این مقاله از انواع روش های میدانی، کتابخانه ای و اسنادی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، بهسازی و نوسازی شهری، رویکرد تاریخی - گردشگری، تبریز، محله ششگلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290357>

